

KRETSAKTUELLT

Hösten 2017

Vid rodret på Atlanten...

Foto Christina Möller

Svenska Kryssarklubben
Blekingekretsen

Kretsaktuellt ges ut av Blekingekretsen av Svenska Kryssarklubben och kommer ut med 3 nummer/år.

Vi är ca 800 medlemmar varav många är bosatta utanför länet och några även utanför landets gränser.

Vi har inget kontor men Du är alltid välkommen att ringa till någon i styrelsen. Adresslista hittar Du på näst sista sidan i denna tidning.

E-post blekingekretsen@sxx.se

Hemsida www.sxx.se

Postgiro 59 58 22 - 8

Innehåll

Nya medlemmar	3
Lasses ruta	4
Program hösten	5
12-24 timmars	8
Båtmöte 2017	9
SXX Rikseskader	13
Minnen från Flaggskär	16
Utklippan	21
SXX Bojar	22
Bengtsskär	23
Lösning korsord	26
Korsord	28
Skepp ohoj	29
Byssan	30
Funktionärer	31

Har du bytt epostadress?

Kom ihåg att meddela SXX om du byter epostadress. Annars går du miste om våra påminnelser om kommande arrangemang. Eftersom många angett sin epostadress till arbetet så blir det lätt bortglömt att ändra denna när man byter jobb eller slutar. Ändra själv i medlemsregistret eller skicka din nya adress till: lars.moller@telia.com.

Tack!

**"Kul att vara delägare!
I år får vi kunder tillbaka
2,5 miljoner kronor."**

Josefin, Laser Radialseglare i världsklass,
kund och en av våra 247 000 delägare.

Svenska Sjö
Båtförsäkring på mina villkor

Välkomna till Blekingekretsen

Nike Johannesson	MALMÖ	
Thorsten, Jakob, Kari Linnea Geisinger och Hendriette Kliemann-Geisinger	BERLIN	Tyskland
Jörgen Mönster	INGELSTAD	
Michael Holm	TJELE	Danmark
Peter o Monica Skogsberg	SENOREN	
Susanne Froberg	MÅLØV	Danmark
Lennart o Pia Sindahl	LÖBERÖD	
Philip Ekwall	KARLSKRONA	
Susanne o Mikael Lindahl	LINDOME	
Heshmattollah o Sasha Tahanpour	UMEÅ	
Geneviève Warny	UMEÅ	
Stella Nygren	LJUNGBY	
Emma, Simon, Selma Hultgren	NACKA	
Lars o Annika Brändström	YSTAD	
Andreas Björksten o Linda Larsson	NÄTTRABY	
Bengt o Ulla Bergqvist	ÅHUS	
Erik o Agneta Bäckström	ÅHUS	
Stefan o Solvig Bäck	ÖNNESTAD	
Astrid Elmberg	KRISTIANSTAD	

Saknar Du Ditt namn? Känn Dig välkommen ändå, ring någon i styrelsen så att Du kommer med nästa gång! Telefonnummer hittar Du på näst sista sidan i detta nummer. Vi hoppas Du skall trivas med våra aktiviteter och ser fram emot att träffas. Hör gärna av Dig med tips och idéer, kritik och andra synpunkter. SXX Blekingekretsen är till för Dig!

Kära medlemmar!

Förhoppningen om bra sommarväder kom visserligen på skam, men jag säger alltid att jag aldrig haft en dålig sommar i båten. Så även detta år. Med inspiration från föredraget om danska hamnar vid förra årsmötet seglade vi till Smålandsfarvattnet och besökte bl.a. Marstal, en välkänd stad från Carsten Jensens bok ”Vi, de drunknade”. Det blev en del liggedagar i väntan på bättre väder, men ändå väl värt resan.

Vi tillbringade också en vecka på Utklippan, alltid en fin upplevelse. Nu finns det igen en hamnkaptan på plats, och jag upplevde att den nya entreprenören på ön har stora ambitioner. Nästa år skall kaféet vara igång igen utlovar dom.

Notabelt från årets verksamhet i övrigt är naturligtvis att vi lade ut två nya bojor och bytte ut en, den vid Flaggskär. Vi försökte lyfta upp den gamla bojen med sten och allt, men då brast bojlinan, så det var helt klart rätt att byta bojen. Ett stort tack till vår Hamn- och Farledskommitté som lägger ner mycket arbete med bojarna.

En annan sak som vi arbetar med är kontinuerlig utveckling av vår hemsida. Vår webbredaktör Lennart Persson lägger en hel del tid på att strukturera och tillföra nytt material. Förhoppningsvis upplever medlemmarna att det är värt att besöka sajten regelbundet för att se vad som hänt. Vi har ju bl.a. en sida där medlemmarna kan gratis annonsera om båtprylar.

Höstens program är som vanligt varierat med inslag om kultur, teknik och seglingsberättelser. Även ett nytt besök på en kustkorvett har vi lyckats klämma in, tack vare goda förbindelser med Kungliga Flottan.

Hoppas vi ses på våra träffar.

Lars Möller
Ordförande

Program hösten 2017

Kulturvandring på Wämö, Karlskrona

”Wämö – Karlskronas vagga”

Söndagen 1 oktober kl 15.00

**Samling vid Gamla Pestkyrkogården,
Saltsjöbadsvägen 1 (parkering finns).**

*OBS! Ta gärna promenadvänliga skor då
vandringen är ca 2 km totalt.*

Vi besöker gömda och glömda platser
där Wämös fantastiska förflutna visas
upp av världsarvsguiden Christer
Karlsson.

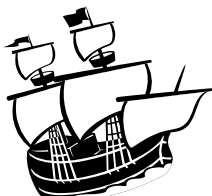
Staden Karlskronas och Flottans vagga
ligger på denna grönskande ö. Här finns
en mycket intressant och ofta dold histo-
ria om hur det hela startade 1679.

Vad finns det att se på Wämö:
Minst sju begravningsplatser, de flesta
dolda, vi besöker några och hör deras
historia. Svenska Flottans första etabler-
ing skede på Wämö, Bryggeriets historia
går vi igenom. Duellplatsen, Oscar II:s
sten, avrättningsplatsen, m.m, m.m.

Föranmälan till lars.moller@telia.com
eller 0706-790188 senast 29 september.

Begränsat deltagarantal, så anmäl dig
tidigt.

**Välkomna
Lars Möller**

Teknikväll med Harken

Onsdagen 18 oktober kl 18.30

**får vi besök av John Aunapuu från
Harken Sweden.**

**Plats: Folkets Hus, Karlshamn
(kaféet).**

Harken är ett välkänt märke för
vinschar, beslag och däcksutrustning
som ofta används på båtar i Americas
Cup, Volvo Ocean Race och liknande.
Naturligtvis lika ofta på våra egna
båtar av ”normalstorlek”.

John kommer att berätta om bl.a.

- Service och underhåll av beslag och vinschar
- Produkter inom rigg (Furling, storsegellösningar och utväxlingar)
- Block, vinschar och däckbeslag

Vi bjuder på kaffe. Föranmälan till
lars.moller@telia.com eller 0706-
790188 senast 15 oktober.

**Välkomna
Lars Möller**

Kallelse till Blekingekretsens 32:a årsmöte!

söndagen den 29 oktober kl 16.00
håller Blekingekretsen av SXX årsmöte i KSS lokaler
på Dragsö i Karlskrona

Dagordning:

1. Mötets öppnande.
2. Val av mötesordförande och sekreterare att leda förhandlingarna
3. Fråga om mötets stadgeenliga utlysande
4. Val av två medlemmar, som jämte mötets ordförande skall justera det förda protokollet, samt vara rösträknare.
5. Föredragning av verksamhetsberättelse och ekonomisk redovisning
6. Föredragning av revisionsberättelse
7. Fråga om ansvarfrihet för styrelsen
8. Val enligt § 5 av ledamöter i styrelsen jämte suppleanter:
 - 4 ordinarie styrelseledamöter för 2 år
 - 2 suppleanter för 1 år
 - 2 revisorer jämte en suppleant för 1 år
9. Budget för verksamhetsåret 2017/ 2018 samt fastställande av kretsavgift
10. Val av tre medlemmar (varav en sammankallande) att utgöra valberedning
11. Mötets avslutning

Välkomna!

Styrelsen

Mycket händer före efter och under årsmötet

Clara Andreasson som spelar för oss

Clara spelar i Kulturskolans Kammarorkester i Växjö, är med i Musica Vitaes turne: Det Stora Konsertkalaset samt även i Växjö Stads Symfoniorkesters uppsättning av Carmina Burana.

Lätt förtäring

Smörgåstårta, vatten, lättöl och kaffe och kaka.

För att beräkna mängden behöver vi en förhandsanmälan senast den 26 oktober till

lars.moller@telia.com eller tel 0706790188

Sedan blir det

Atlantic Rally for Cruisers (ARC) *Christina Möller berättar om sina erfarenheter*

Efter årsmöte och förtäring får vi ta del av Christinas upplevelser av ARC, en segling som går varje år mellan Kanarieöarna och Karibien. Starten går i november i Las Palmas och målgången är strax före jul i Saint Lucia, en sträcka på 2700 M, vilket ger ca 4 veckor ombord. Det var omkring 200 deltagande båtar i racet.

Christina seglade med en båt med kvinnlig besättning. Hon berättar om förberedelser, proviantering och upplevelser på den nästan 4 veckor långa seglingen.

Frågor är välkomna!

Lars Möller

Hjälp oss rädda dig.

Vi har mer än 2 000 frivilliga sjöräddare som övar i alla väder för att du ska känna dig trygg till sjöss och få hjälp när du behöver. Stöd oss och bli medlem på sjoraddning.se.

SJÖRÄDDNINGSSÄLLSKAPET

Vi har 90-konto och kontrolleras av Svensk Insamlingskontroll.

12 och 24 timmars segling

24-timmarssegling var de stora gos-sarnas segling i början att vårt båtliv. Det planerades vakter, måltider och det var taktiksnack. Folk kom res- ande från när och fjärran, det var ett stort engagemang i allt som gällde denna segling. Man var alltid 3 eller 4 personer ombord. Jag fick äran att förbereda maten och att köra den och besättning till start. De rutinerna gällde i många år, tills ett år när ingen av de vanliga gästarna hade möjlighet att följa med. Man måste man vara 2 ombord över 20 år, jag var då i 40 årsåldern och Lasse bönade och bad: ”du kan väl vara med, du behöver inte göra något bara vara över 20 år”.

Jag följde med. Vi var många båtar som startade från Dragsö, västlig vind 10 - 12 m/sek och samtliga hade Christiansö som första rundning. Det är 50 -60 sjömil dit, man såg ljusen på ön och rundade ett märke bara för att gå norr ut igen. Det kändes jobbigt...

Båtarna gjorde nu olika vägval och vi blev ganska ensamma på havet. Det var mörkt och vinden hade mojnät, man såg enstaka fartygsljus. Då säger Lasse ”nu går jag och lägger mig.”.. “Jag skulle inte behöva göra ngt mer än att vara 20 år...” “ Den andra 20 åring skall väl också göra något...”.

Det blev en helt magisk natt, hela havet och ensam vid roret. Fyrljus dök upp och båten bara forsade fram, så småningom såg jag land- konturer, det ljusnade och solen började värma. Den seglingen finns för alltid i

minnet. Det har blivit fler 24-tim- mars sedan dess och också några 12-timmars, den senaste nu i juni. För mig har 12- och 24-timmars betytt mycket, dels om hur man tänker vid olika vindförhållande, men också att känna trygghet i båten, att veta den/ jag/vi klarar av även ganska jobbiga situationer. Det har för mig varit en bra referenspunkt när man planerar långsegling, ja men det är ju bara som en 12-timmars...

Alla Ni som inte prövat: gör det. Är man ovan/osäker och skall segla 24 timmars, är det bra att vara fler än 2 ombord. 12-timmars kan man segla ensam, men erbjud gärna någon mindre seglingsvan att följa med. Den seglingen blir ju ganska nära hem- mavattnen, så där är det lättare att bryta om man tycker det är jobbigt. 12/24-timmars segling är ett enkelt (!), roligt och lärorikt sätt att testa sig själv och sin båt. Har Du inte båten i sjön, så träna taktiska vägval genom torrsegling: Gå in på webbadressen <http://torrsegla.24-timmars.nu/> och testa.

Ingela

Båtmötet 2017

Text Krister Malm, foto Lars Möller

Denna gång styrde vi kosan mot Saxemara Båtvarvs brygga för ett litet anorlunda båtmöte. Vi skulle få fördjupade kunskaper om varvets historia och om träbåtsbyggande. En artikel av Peter Borenberg om varvet i vårens Krets-aktuellt bidrog till att intresset var på topp.

Då jag kom fram till Saxemara stod Lasse Möller och Per Carlsson som vanligt på bryggan med råd och hjälp att förtöja. Man känner sig alltid lika välkommen.

När deltagande båtar hade anlänt i full skara, stod det klart att så mycket som en tredjedel av dem, dagen till ära, var träbåtar byggda just på Saxemara båtvarv. Den ena (för en tredjedel betydde denna gång endast två) var Peter Borensbergs "Sjörök", en vacker mahognybåt baserad på Göran Dahlströms "Rhapsody". Peter medverkade själv en del med bygget och i samråd med konstruktören fick "Sjörök" högre fribord och överbyggnad än originalet. Proportionerna förblev mycket harmoniska. Jag har så många gånger haft tillfälle att beundra denna båt då jag övernattat vid Saltärna, men då utan att veta något om ägaren eller konstruktören.

Den andra deltagande träbåten byggd på Saxemaravarvet var Lasse Christofferssons "Concordia", en ketch med en helt annan karaktär än "Rhapsody". Concordia är ritad av Olle Olsson, bror till den legendariske båtbyggaren Thage. Olle måste varit en naturbegåvning – det sades att han gjorde båtkonstruktioner professionellt redan vid 21 års ålder. Concordia har vackra, ändamålsenliga linjer som vittnar om ett sjövärdigt, ändå lättdrivet skrov.

Lasse berättade att han fått syn på båten i en hamn, ”förälskat sig”, bevakat ”Concordias” vidare öden, och till slut, efter år av väntan, fått tillfälle att köpa henne! Dagen till ära förde hon fullt flaggspel.

Framåt trediden samlades i båthuset en betydligt större skara än bara de som kommit båtledes. Det visade sig att majoriteten av de församlade hade valt att lämna båten hemma. Bland dessa återfanns ett gäng ”oldboys and –girls” som med hänvisning till sin respektingivande ålder lagt seglingen på hyllan. De deltog senare även vid grillningen och måltiden - precis som förr, och till allas glädje.

Så infann sig till sist båtbyggare Niklas Nyström, varvets arrendator och entreprenör. Han inledde med att berätta om varvets historia, och det visade sig genast att han var en driven berättare. Niklas fortsatte med att berätta om träbåtbyggaryrkets utmaningar och specialiteter. Mycket av det han talade om kunde han direkt peka på i form av olika detaljer på båtarna som fanns i båthuset för renovering eller underhåll. Där låg bl.a. en blekingeka som tidigare i många år legat i ett militärförråd på Saltärna. Den såg väldigt fräsch ut och åter fascinerades jag av blekingekans linjer och hur man kan få träbrädor att förmedla dessa. Med påtaglig beundran berättade Niklas om hur äldre tiders båtbyggare kunde hantera en yxa för att forma båtens många delar; ”Har man inte börjat träna yxa senast vid tio års ålder så är det ingen idé man försöker!”

Bra brädor brädar banken.

Så fick hela åhörarskaran kliva upp till virkesförrådet på loftet, där även kök och kontor var belägna. Med stor entusiasm undervisade Niklas om olika träslag och om hur bra virke ska vara beskaffat. Mycket kunskap om trä förmedlades, men jag skulle behöva lyssna många gånger för att tillförlitligt kunna redogöra för detaljerna. Klart blev det i alla fall att för en träbåtbyggare är det viktigare att ha ”det rätta virket” på loftet än att ha pengar på banken.

Väl nere i bygglokalen igen demonstrerade Niklas en bandtransmission som var typisk i industrimiljöer för hundra år sen. I en fabrik kunde en stor elmotor driva många maskiner via axlar och bandtransmissioner i taket. I detta fall var endast en rejäl gjutjärnshyvel inkopplad, men oljudet var ”imponerande”.

Slutligen fick vi gå in i en mindre sidolokal som också var ett båthus. Där låg en ”pärla”, Niklas’ egen lilla snipa, till formen som en uppskalad jakt-kanot – säkert mycket lättdriven. Allt på båten såg väldigt prydligt ut och vittnade om hantverksskicklighet. Till inombordsmotor hade Niklas valt en gräsklipparmotor med snörstart. Praktiskt, enligt Niklas. Personligen skulle jag kunna tänka mig andra alternativ i denna lilla fina båt.

Sammanfattningsvis; Niklas gav oss en mycket kunnig och intressant redogörelse för träbåtbyggeriet i Saxemara – stort tack, och lycka till med verksamheten!

Som ett komplement till historiken fanns dokumentärfilmer att se i en angränsande byggnad. (https://www.youtube.com/watch?v=H_7QKEzv7Sc)

Så började det dra ihop sig till grillning. Som vanligt med våra båtmöten var vädret bättre än prognosen och vi kunde grilla och äta utomhus. Snabbt improviserades ett långbord och stolar. När man väl satt vid bordet, mat och dryck framför sig, då var det som ett vanligt båtmöte: glatt och gemytligt.

Men visst gick våra tankar då och då till de som brukar vara med men som av olika skäl inte kunde denna gång. Till er skriver jag: Hoppas vi ses snart – om inte förr, så till nästa års båtmöte!

Vi satt länge vid långbordet men till sist blev det dags för våra ungdomliga äldre, som kommit med bil, att bryta upp. En reducerad skara drog sig så småningom in i filmvisningsstugan för kvällskaffe mm. Där satt jag bredvid en ny bekantskap i båtmötessammanhang, Sven Lindström. En ung man som dock mumlade något om ”pensionär” (men jag hör ju dåligt), och, om jag uppfattade korrekt, med ett förflutet inom helikopterräddningstjänsten som färdmekaniker och ytbärgare. Välkommen in i kretsgemenskapen Sven!

Så småningom gled samtalen vid bordet över i en liten diskussion om hur vi ska få fler att ”upptäcka” våra olika slags möten – och delta i dem. (Detta ämne får avhandlas i ett annat sammanhang, men se min personliga reflektion nedan).

Pingstdagen var avseglingsdag och väderprognoserna utlovade regn frampå eftermiddagen. Övriga båtbesättningar valde tidig avsegling för att om möjligt nå hemmahamn före regnet. Själv valde jag att stanna och ta en långpromenad medan det var uppehåll.

Gick så småningom för motor i hållregn in till Tallebryggan i Karlskrona för att om möjligt få mobilen lagad.

Årets båtmöte bjöd på sedvanlig gemenskap och gemyt och denna gång även på ett mycket intressant studiebesök – som helhet lyckat: Tack!

Ändå hoppas jag att detta båtmöte blev ”undantaget som bekräftar regeln”. Varför? Jo när man gör något annorlunda får man perspektiv på det man vanligen gör. Jag kom verkligen att inse hur välkomponerade våra ”klassiska” båtmöten är. Då tänker jag särskilt på tipspromenaden som inleder mötets gemensamma aktiviteter.

När man har seglat ett antal timmar, med mer eller mindre sömn i bagaget, vad ger då större vederkvickelse än att få ge sig ut i vacker natur, i lagom tempo, tillsammans med seglingsvännerna, och grunna lite smått på vad Stig kunde mena med en viss fråga? (För det ska naturligtvis vara Stig Ljung som signerar tipspromenaden, med sina kluriga frågor). När både kropp och knopp fått litet motion så mår man gott och sen smakar mat och dryck dubbelt så bra.

För min egen del förhöjer det upplevelsen av båtmötet att det är en resa att ta sig dit. En del andra känner nog likadant för om jag minns rätt var det fler deltagande båtar på mötet i Stenshamn 2011 än vad som varit fallet någon gång senare, och Stenshamn/Utlängan är väl så långt bort och ut man kan komma i Blekinges skärgård. Där var fantastiskt fint 2011 och hela byn doftade blommor. Varför inte pröva att förlägga nästa års båtmöte till Stenshamn? (Vi kan säkert hitta en lösning för att de som med ålderns rätt inte vill segla, ändå ska kunna vara med). Men till sist vill jag ändå understryka att platsen för båtmötet har underordnad betydelse – det är deltagarna som gör mötet, och vi har alltid trevligt.

Var med och bidra till gemenskapen du också!

Krister Malm

Teknisk artikel om dieselmotorns bränslesystem

Jaan Karsna har skrivit en initierad och detaljerad artikel om hur man kan undvika problem med dieselmotorns bränsleförsörjning. Den fick inte plats i detta numret av Kretsaktuell, men finns att läsa på kretsens hemsida under fliken Teknik.

Foto Per-Åke Magnusson

SXK rikseskader 2017

Text Rolf Albinsson

Foto Rolf Albinsson och Per-Åke Magnusson

Måndagen den 17 juli anlände de olika deleskadrarna till ett soligt och varmt välkomnande Nexö . Båtarna, som låg i tre led, täckte hela kajen i den inre bassängen. Nexö hamn är en av Bornholms större fiskehamnar, som numera angörs mer sällan av den minskande fiskeflottan.

Nexö hamn är en privat hamn. VD Carsten Andersen servade oss med el, vatten, rena hygienlokaler, grillplats och möteslokal. Vi hade ett eget kontor som var öppet timmar på fm och em. Utanför lokalen satt vår informationstavla. Hamnen ligger mycket centralt, nära till livsmedelsbutiker och havsbad.

Order gavs om stor flaggning, och hela hamnen fylldes av färggranna flaggor på 65 båtar.

Välkomstcermonin inleddes av

Foto Rolf Albinsson

Per-Åke Magnusson

hamnens styrelseman som hälsade alla varmt välkomna till Nexö. Deleskadrarna ropades upp, en motorbåtseskader från västkustkretsen fick varma välkomstaplåder. Efter tal och information bjöds det på den berömda Bornholmska köttkorven med öl, vin eller vatten, om så önskades.

Tisdagen startade med två bussrundturer med engagerande guider. Speciellt berättelser från slutet av andra världskrigets slutskede, hur ryssarna bombade Bornholm med iskristaller och hur Sverige gav stöd till återuppbyggnaden genom de sk Svenskhusen, som ligger i både Rønne och Nexö. Enligt vår guide är husen mycket eftertraktade då de är välbyggda.

Under kvällen ledde en pensionär en historisk vandring runt Nexö. Onsdagen bjöd på en rundtur med mat och konst som profil. Kvällen avslutades med en välbesökt vinprovning.

Eskaderledare

Foto Per-Åke Magnusson

Flera grupper gjorde utflykter med egna eller hyrda cyklar. Vid Nexö sporthall och torg kunde man under eftermiddagarna lyssna till blues mm.

Torsdagen var det buss till Svaneke för att titta på konst och keramik samt

Förberedelser inför kvällens fest

Foto Rolf Albinsson

ölprovning på Svaneke bryggeri. Vid 18-tiden samlades vi vid grillplatsen för att tillsammans promenera till Nexö sporthall för vår avslutningsfest. Vi möttes av musik och välkomstdrink.

Nexö idrottsförening skötte vår fest till full belåtenhet. Föräldrar och ungdomar serverade Bornholmska specialiteter. En deleskader från Stockholmskretsen underhöll oss med egna diktade sånger. God stämning med musik som inbjöd till dans.

På fredagen var det hemsegling för en del båtar och några seglade vidare till Polen.

Vid vårt sista deleskaderledarmöte framförde ledarna tack för en välorganiserad rikseskader med belåtna deltagare.

Rolf Albinsson
Eskaderkommitten

Festen ...

Foto Per-Åke Magnusson

Flaggskär

Foto Bengt Jonasson

Ruth Munke: Minnen från Flaggskär **Nedtecknade och redigerade av Eva-Lena Andersson**

Bilder hämtade ur Mats Holmers artikel om Flakskär som ligger på vår hemsida.

"Mimmie och jag hade planerat att göra en tur på tandemcykel ner till Blekingeskärgården. Birger hade i fem år legat inkallad på en ö där nere och under tiden fått många vänner bland öbefolkningen. Till dessa hörde ett gammalt par som bodde ensamma på ett skär längst ute i kustbandet. De hette Tilda och Sven. Det var dessa vårt besök gällde. Att Birger lärde känna det då nära 90-åriga paret berodde på att brand uppstått i huset intill deras. En äldre syster till Tilda blev då innebränd. Eftersom Birger var sjukvårdare blev han ombedd att följa med till brandplatsen. Vid denna tid fanns endast två bebodda hus på Flaggskär som ön hette, och i det ena bodde den gamla ensam. Hon låg sjuk och Tilda hade vid 12-tiden på natten varit och sett till sin syster. Vid kl. 5 på morgonen då hon åter skulle passa henne, möttes hon av lågorna. Huset brann ner till grunden och med det gumman samt hennes katt. Det enda som kunde räddas var några förkolnade tusenlappar som låg i en plåtask. Troligtvis hade gumman stött till ett ljus som sedan hade antänt gardinen.

Sven och Tilda var ett gammalt trevligt par, gumman ett riktigt original. Hon var född på Flaggskär och hade levat där i hela sitt liv. Sven hade i yngre dagar varit över till Amerika ett par gånger, men han kom alltid tillbaka till mig som Tilda sade. En dotter hade de, men hon reste till Amerika och bosatte sig där.

Ett par gånger var hon och hennes två barn på besök i hemmet.

Det var inte lätt för mor Tilda att förstå de små barnen, som endast talade amerikanska. En gång var hon lämnad ensam med barnbarnen. Då de vaknade på morgonen och var hungriga bad de att få "a piece of bread". Mor Tilda tror att det är frågan om något annat, varför hon säger: "Nej, det får ni inte göra i sängarna", utan hämtar en potta. Barnen protesterar vilt och fortsätter med sitt "a piece of bread". Då säger Tilda: "I Guds namn då, kissa i bädden". Jag använder inte precis Tildas uttryck, men innebörden är densamma.

Någon odlingsbar mark fanns inte på Flagskär. Endast några fruktträd och buskar växte kring stugan, annars var det bara stenhällar. Ved och allt måste fraktas från fastlandet.

Man kan inte fatta hur människor kunde bo och livnära sig på sådana oändligt karga platser. Några massmedia, såsom tidningar eller radio höll de sig inte med. Nyheterna fick de höra, då de kom över till Östra Hästholmen, dit de rodde en eller två gånger i veckan för att hämta mjölk. Affären hade de på Ytterön, det blev en lång roddtur. Ibland hade Sven med sej en skäppkorg gäddor som han sålde till uppköparen. För dessa fick han tre-fyra kronor.

Sven och hans hustru var de mest storartade människor vi någonsin träffat. Enkla, rättframma samt orädda. Hela livet hade de tagit sin försörjning ur havet. Det fanns inget väder som kunde avskräcka dem från att gå ut och vittja sina garn. Tilda och hennes syster hade rott tusentals gånger till Karlskrona för att avyttra sin fångst. Hela Tildas armar var som stenrör av roddknutor.

Som husdjur hade de får, några höns, samt ett par kaniner. Därtill några katter. De gamla var kolossalt djurvänliga. En bagge, som Tilda fött upp med nappflaska, delade hennes sovplats på vintern. Det var varmt och skönt då vinterstormarna ven kring knutarna. Kaninen, Karl-Johan, som kom då de ropade på honom, bodde också inne. Hönsen sprang ut och in.

Första gången jag var med Birger där, trodde jag inte att jag skulle uthärda i denna obeskrivliga odör, men man vande sig vid det, underligt nog.

Tilda och Sven var mycket gästvänliga. Ingen fick gå ifrån dem utan kaffe. När mor Tilda malde detta, hände det ibland att en böna hoppade ur kvarnen ner på golvet. Eftersom hon såg ganska illa, kunde det lika gärna vara en kaninlort hon tog upp och stoppade i kvarnen. Jag vill inte påstå att kaffet var så välsmakande, men man drack det ändå, för att inte göra gumman ledsen.

Sven skalade alltid de helkokta potatisen till hönsen. På min fråga varför, svarade han att de gör sig inte betjänta av skalen, det är bättre att fåren får dem. Men så hade de fina ägg, brandgula och välsmakande.

En gång då Birger och jag var på Flagskär utbröt ett väldigt åskväder. Tilda, såväl som jag, var väldigt åskrädd. Jag kröp ner i hennes säng och hon satt bredvid mig med hopknäppta händer. Var gång det kom en knall sa ' hon, "Jag

hör han”. Det var säkert ett skådespel som de varit vittnen till mer än en gång. Kanske blixten slagit ner i närheten av deras båt, då de varit ute på sjön.

Birger blev mor Tildas utvalda gunstling och han förstod att uppskatta hennes originalitet. Han skaffade hennes många säckar med brödkanter från köket på förläggningen. "Det blir fin mat för hönsen", sa´ Birger, men Tilda var av en annan mening : "Det blir bra te å doppa i kaffet".

Under pågående bioföreställning kom Tilda en gång och sökte Birger. Hon blev hänvisad till lokalen, sliter upp dörren och ropar högt och ljudligt: "Ä

Munke här"? Och därpå : "Vad har ni gjort för ont, era stackare, som ska sitta här inne i skummet? Det var första gången som hon såg en bioduk.

Två gånger var Mimmie med till Flaggskär. Första gången, det var mitt i sommaren, cyklade vi också. Vi tältade vid en underbar leende liten vik, ett stycke från förläggningen. Där hade utbrutit rödsotsepidemi, området var avspärrat och förbjudet att beträda. Birger träffade vi inte. Tilda var ombedd att komma till nämnda vik med sin båt för att hämta oss. Rätt vad det är hör vi psalmsång: "Din klara sol går åter opp". Det är gamla mor Tilda som kommer och ror i morgonsolen över det spegelblanka vattnet.

Det var Mimmies och hennes första sammanträffande. Mims hoppade kvickt och lätt som hon var ner i båten, varvid Tilda förmanande säger : "Sitt nu still, mitt barn, så inte båten kantrar och vi drunknar. Mimmie svarar att det är ingen fara, vi kan simma. "Ni ja," säger gumman, "men ja, jag är som en gammal ko". Nej simma kunde inte skärgårdsbefolkningen. Jag tror förresten att de aldrig

badat i sjön i hela sitt liv.

Väl på Flagskär blev vi hjärtligt välkomnade av Sven, som stod vid sin brygga spejande ut mot havet. Hur många gånger hade de inte stått där och väntat på varandra, då den ene varit ensam ute på sjön.

Denna gång stannade vi bara några timmar. Mims hade svårt att uthärda lukten, eget termoskaffe hade hon också med sig.

Den andra gången vi besökte de gamla, var just då olyckan med Nisse hände, som jag förut nämnt.

Jag cyklade tidigt på lördagsmorgonen från Kalmar till Söderåkra. Strax efter att jag anlänt kom Nisse hem från sjön, där han lagt sista handen vid sitt nya segel. Båten var klar för provsegling. Han var sprittande glad och sa´ till Mimmie att nu stiger båten i värde, varvid hon snabbt svarar: "Ja, bara inte du sjunker". Mimmie hade tvättat alla Nisses vita skjortor. De låg så bländvita och nystrukna på bordet i rummet. Han skulle ut och träffa sin flicka på lördagskvällen och var sa pigg och levnadsglad. Föga anade vi då, att det var sista gången vi såg honom i livet.

Mims och jag lånade en gammal tandem hos cykelmakare Berg i Övraby och gav oss glada iväg på vår tvådagars semesterfärd.

Vi hade bra roligt innan jag kom underfund med att trampa på samma gång som Mims, men snart nog lärde jag mig knepet. Vi trampade på och snart kom vi till Brömsebro. Där tog vi en paus och drack kaffe hos syster Siri och hennes Robert. Sedan fortsatte färden. Det gick i susande faret genom blekingeskogarna och i synnerhet från Jämjö ner till Grebbegården. Där är ju ganska kuperat och man har en vidunderligt skön utsikt från vägen över blånande vikar och bergsknallarna i kustlandskapet. Hur många gånger jag än åker där upplever jag samma känsla, som då jag cyklade denna väg första gångerna. Alltnog, vi kom till Ytterön. Där träffade vi en vänlig båtägare som åtog sig att föra oss till Flagskär för en kostnad av två kr. Det var en lång och härlig båtfärd (motorbåt). När vi närmade oss Flagskär, fick vi se Sven, som vid ljudet av en båtmotor gått ner till sjön, för att se vem det var som kom. Sven var lång, rak i ryggen trots sin höga ålder och stilig som en gammal general.

När han fick se vem det var, sken han som solen och sade: "Är det frun själv, som kommer". Tilda var en naiv naturmänniska, hon sade du till alla, "det säger ja till Gud också" sa´ hon. Sven, som varit ute i världen, var mera belevad. Han sade syster Mimmie.

Vid vår fråga om vi fick övernatta hos dem svarar Sven : "Visst får ni det, om ni bara vill hålla till godo. Så gick vi upp till stugan. Balsaminerna i fönstren blommade rikligt och lyste upp torftigheten därinne. Mor Tilda var på strålande humör av att få sådant storfrämmande och ville genast börja städa upp i det så kallade finrummet.

Det var inte mycket lönt att göra något åt, varför vi sade att vi kunde ligga där som det var. Lakan och handdukar hade vi med oss och ett par fina filtar och kuddar ägde de verkligen. Tilda var hänförd över våra vita lakan och handdukar, hon hade aldrig sett på maken.

Mims och jag gick ner till stranden och tog ett uppfriskande dopp i det kristallklara vattnet. Sven var åskådare och full av beundran inför Mimmies färdighet i att flyta och simma på rygg.

Ja, så skulle vi laga middag. Mimmie hade tagit med en sillburk som var något jäst samt bröd med mera. I köket fanns endast en öppen håll där all mat lagades över elden, med grytan eller plåten stående på en trefot. En gammal järnspis som rök alldeles förtvivlat stod i rummet. Jag gräddade tunnpannkakor, gula och frasiga av deras fina ägg, samt kokade potatis. Kalla stekta flundror fanns också. Mims åt av sin jästa sill till potatisen och Tilda tog en bit för att smaka. Hon gör en grimas och säger : ”ja sitt du där och ät dina kissmyror, när du inte vill ha våra goda pannkakor.

Natten blev, för min del, ganska orolig. Mims sov som en stock, medan jag, i ficklampans sken, jagade loppor. När jag avlivat 11 stycken, somnade jag av trötthet. Det hade varit en lång och händelserik dag och på söndagen väntade oss den långa cykelturen tillbaka.

Tidigt på morgonen gick jag upp och ut, för att få se solen gå upp över havsvidderna, något jag alltid längtat efter att få uppleva. Det var en praktfull syn.

När vi på söndagsmorgonen for därifrån, stod de båda gamla och vinkade så

länge de kunde se oss. Det kändes så vemodigt att skiljas från våra gamla vänner denna gången, vilket också blev sista avskedet från mor Tilda. Hon hade slutat sin långa jordevandring då vi kom dit nästa gång.

Myndigheterna på Sturkö låg många gånger på det gamla paret, för att få dem till ålderdomshemmet, men de stötte på kompakt motstånd från Tildas sida. "Jag flyttar inte härifrån förrän du bär hän mig", var hennes bestämda beslut. Nej, det gjorde hon inte heller. Hon satt hemma i sin gungstol och somnade in och de fick bära henne därifrån i en kista.

Sven flyttade efter Tildas bortgång till Torhamns ålderdomshem, men tynade snart bort av bara vantrivsel. Vi hälsade på honom en gång, men han var inte som förr. Hans livsmod hade försvunnit. Hela livet hade han sett havet, så fort han tittade ut om morgonen. Det var detta han mest saknade vid vistelsen på ålderdomshemmet.

Han levde inte så många år efter Tilda och var vid sin död 92 år. Vi tog reda på deras gravplats på Sturkö Kyrkogård och har sedan varit vid deras lilla kulle flera gånger."

Utklippan sommaren 2017

Först av allt. Ett stort tack till er som ställde upp som stugvärdar i sommar.

Sommaren 2017 kan väl ses som en nystart. Det finns en hamnkaptan. Parkeringsautomaten är borta. Vattnet är igång igen. Vandrarhemmet är öppet. Fyren har öppnats för besökare. Fik o ev restaurant är på gång till nästa år. Mycket fräschas upp.

Trots den så tråkiga väderleken hade vi sju veckor från v. 26 bemannade. Bra tycker jag. En vecka föll bort pga riktigt dåligt väder. Stugvärdarna har vad jag vet trivts bra och gjort ett kanonjobb.

Ett aber denna sommar har varit flaggmasten. Toppfallet har slitits av. Detta gjorde att SXX-flaggan inte har kunnat hissas. Det är ett stort jobb att fälla masten och sätta i nytt fall. Det ska vara fixat till nästa sommar.

Tack alla ni som ställer upp därute. Hoppas att ännu fler vill komma ut och känna den stora känslan att få vara där en vecka.

Pär Aronzon

Sammanställande för SXX Utklippan

Så här klart var vattnet vid Utklippan, i mars 2017, djupet är 3 m

Kryssarklubbens bojar

I samband med utläggningen av den nya bojen vid Öppenskar tog jag några bilder för att visa hur det nya arrangemanget av bojarna ser ut. Det kan ju vara kul att veta vad som döljer sig under vattenytan.

Längst ner ligger en sten på 1200-1400 kg. Det torde räcka för de flesta väder, men kom ihåg att det gäller max båtviikt 8 ton för förtöjning vid bojen. I stenen är borrarat ett genomgående hål där vi stuckit in ett plaströr som skydd mot skavning av linan.

Genom stenen och plaströret drar vi en 32 mm polyesterlina och lägger en rejäl stoppknop under stenen. En meter över stenen sätter vi en litet kulflöte för att hålla upp linan så den inte nöts mot plaströret.

Linan går upp till bojen, genom en kaus och ner igen till bojens undersida. Den fixeras med vajerlås både över och under bojen.

Under bojen sätter vi till sist en tyngd på ca 10-15 kg för att bojen skall stå upp-rätt.

Det blir en hel del jobb för varje boj som kretsens Hamn- och Farledskommitté gör. Skänk dom gärna en tacksam tanke.

/Lars Möller

Bengtskär

Text o foto Anders Konow

SXK:s pärm Besöksmål Finland & Åland över farleder och sevärdheter gav mig en första information om Bengtskär, Finlands sydligaste utpost.

Här rekommenderas turboat i stället för egen båt. Vid ett besök i Airsto gav hamnvärden en spännande berättelse om en släkting som varit med om att bygga Bengtskärs fyr. Han och flera andra stenarbetare hade vårvintern 1906 skeppats ut till den lilla klippön som är ca 250 lång och som bredast ca 150 meter. Intresset för ett besök på Bengtskär var därmed väckt.

Behovet av en fyr var påtagligt då många skeppsbrott inträffat kring ön. Det som satte fart på projektet var ångfartyget Helsingfors förslin- ning på nyårsdagen 1905. Redan

i december 1906 tändes Nordens högsta fyr med en tornhöjd på 46 m. Torn och byggnad uppfördes i tegel som kläddes med granit som bröts på platsen. Graniten borrades för hand av tremannalag. Fyrbyggnaden hade förutom två bostadsvåningar i bot- tenplanet bagarstuga och maskinrum samt i vindsvåningen förrådsrum och en nautofon (mistlur).

Predikstolen, en båk på den lilla ön, revs i samband med bygget. Enligt legenden bodde båkjungfrun på ön, känd för att varna och skydda fiskare vid oväder. Det blev tradition att lämna fyren öppen så att båkjungfrun skulle kunna ta sig in och värma sig. Hon har dock inte visat sig i fyren då hon härstammade från hednatiden

och därför inte sökte sig till kristna. Området kallas Båklandet, inte att förväxla med ett annat Båklandet, troligen en del av ön Orregrund mellan Borgå och Lovisa vilket besjungs i visan Båklandets vackra Maja.

Som mest bodde 32 personer, varav 21 barn, i fyrbyggnaden. Under mellankrigstiden fanns till och med en skola på ön. Ett försök att odla potatis misslyckades då en vinterstorm spolade bort den ditfraktade jorden och mer därtill. Regnvatten samlades i tankar i källaren och i hållkar. Elektricitet fick man genom motordrivna generatorer. Under andra världskriget var det strategiska läget en nagel i ögat på ryssarna då den finska militären hade en viktig observationsplats i fyren och en eldledningscentral för det tunga artilleriet, (30,5 cm) på Örö. Därför

anfölls fyren den 27 juli 1941 av ryssar som, trots stort numerärt överläge, inte lyckades med att inta eller förstöra fyren. Till sitt försvar hade man endast, förutom handeldvapen, buntladdningar, handgranater och en 20 mm luftvärnskanon. Kanonen kan beskådas i fyrmuseet.

Efter kriget återupptogs verksamheten som fyr, dock med minskad betydelse som följd av förbättrade navigeringshjälpmedel. Fyren var bemannad fram till 1968 då den automatiserades och stod därefter tom fram till 1995. Under tiden förföll fyren men återuppstod som ett utflyktsmål tack vare privat engagemang och att Stiftelsen Åbo Universitet tog över ägandet. Paret Wilson är eldsjälarna i projektet.

Renoveringsarbetet skedde till stor del genom att man lade byggnadsvårdsutbildning på skäret. Kursdeltagarna fick bo i baracker under tiden för reparation då fyren var obeboelig.

Ett besök är verkligen att rekommendera. Att ta sig dit i egen båt är mycket vanskligt då det inte finns någon hamn för gästande båtar, endast en minimal brygga som skyddas av

en liten klippa mot hela Finska viken och i huvudsak avsedd för den egna servicebåten. Förutom vinden måste man ta hänsyn till sjöhävningen.

Turbåt utgår från Kasnäs via Rosala där man samtidigt kan besöka Rosala Vikingacentrum som är kopplat till projektet. Vi valde turbåten som utgår från Hangö och förbi Morgonlandet. Båten angör på läsidan och trycker stäven mot en klippa så att man kan gå iland.

Sommartid finns övernattningsmög-

ligheter i de gamla fyrvaktarbostäderna, ett museum, matservering för övernattare och ett kapell för vigsel och andakt. Tillgång till guide är viktigt.

Via nätet kan man inhämta aktuell information. På våren kan man räkna med att ejderhonorna ruvar ogenerat under åhörarnas bänkar.

Ornitologer varnade för att en tillströmning av turister skulle hämma fågellivet men det blev tvärt om.

På bilden, visande en modell av skäret och fyren, framgår hur dominerande fyren är på ön. Var och en av de röda kulorna representerar en ruvande ejder.

Lösning korsord Nr 60

S	T	E		E	G	G		G	R	Ä	
I		G		N		Ö		N		S	
V	R	E	S	N	A	K	S	I	L	O	P
		S		I		O		T		S	O
D	S	K	A	P	O	T	A	T	I	S	T
E		O		X		T		A		E	
R	O	R	B	A	R	A	T	L	Ä	V	S
		T		S		S		P		O	I
F	F	Ä	G	N	A	P	O	S	T	L	A
U		L		E		O		U		U	
M	T	T	A	R	A	L	K	L	O	T	S
		U		E		C		E		I	R
		B	Ä	V		I	R	K		O	N

*Stort Grattis igen
till
vår trognaste korsordslösare!*

*Elisabeth Krysén
Sösdala*

Det var på aftonen vi lade till i Byxelkrok. Intill oss låg en öppen motorbåt på ca 5 meter med ett pråktigt ryggåstält som i stort sätt täckte hela båten. Ingen syntes ombord eller i närheten så vi antog att flytetyget tillhörde någon lokal entusiast. På morgonen dagen efter kom det omiskännliga ljudet av ett primuskök från tältet. Så småningom uppenbarade sig ett äldre par som hand i hand gick i land för en morgonpromenad. Det visade sig att paret var på väg från Norrtälje till Kristianopel och att det inte var första gången som de gjorde färden med den lilla båten.

Vi låg i Gislövsälåge med bl.a. en holländsk båt. Mannen som förde båten berättade att han var på väg till **polcirkeln** för att se midnattssolen. Jag undrade hur han tänkt ta sig dit. Jag visade honom en karta över Norrbotten och Torne älv, vilket gjorde honom besviken när han insåg att våra älvar inte går att jämföra med de som finns i Holland.

Båten var sjösatt dagen före gökotta. Vindprognosen talade om hårda vindar från SSO, vilket var den besvärligaste vindriktningen vid min bryggplats i Ronneby hamn. Jag hade lagt mig för natten och hörde hur vinden tilltog och kunde inte somna då tankarna upptogs om båten var ordentligt förtöjd. Jag upplyste min sovande hustru att jag skulle cykla iväg för att kolla förtöjningarna, dock utan att försäkra mig om hon uppfattat mina avsikter. Det var nära midnatt. Väl framme kunde jag konstatera att allt var i sin ordning. Jag uppfattade då ett rop på hjälp ute på fjärden. Det kom från en liten båt, max 4 m, med stor motor och tre personer ombord som drev in mot kajen. Under rådande förhållanden bedömde jag att det var för riskfyllt kasta loss och bärga. I stället begav jag mig ut på en spång som leder till en dykdal i anslutning till kajen.

Liggande på magen lyckades jag få tag i en tamp och därmed förhindra att båten slog i strandskoningen. Ombord befanns tre ungdomar under och i nedre tonåren. Båtens förare var redlost berusad och de två andra handlingsförlamade av skräck. Inga flytvästar. När de var på det torra och båten förtöjd i dykdalben blev det taxi hem till mor och far. Vål hemma tyckte hustrun att jag varit länge på toaletten.

En fridfull söndag em. vid SXX-bojen i Byrumviken avbröts att högljudda röster från en båt som lagt till vid sågverksbrygga. En person, min bryggranne, ville uppenbarligen ha kontakt med mig. Jag rodde över i jollen. Det visade sig att man tappat propellern vid tilläggnen. Båtens ägare berättade att han ignorerat rekommendationen att säkra muttern med en **saxpinne** då att han ansett detta som helt befängt och onödigt. Vi lyckades bärga propellern och få den på plats. Tursamt var kilen kvar. I stället för mutter säkrades det hela med en slangklämma med uppmaningen att inte försöka backa utan endast gå framåt.

Evolutioner är i marina sammanhang att en eskader på given signal t.ex. kunna övergå från kolonn till linje med bibehållen ordning. Termen användes vid gamla tiders sjöslag.

Med jollen tog vi oss i land i Baggviken på Mjältön. Ett stycke upp på land var träd kullvälta, stora stenar flyttade och det rådde allmän oreda. En ankrad båtgranne förklarade orsaken. Det var en **bäverdamm** som brustit. Vattnet hade spolat bort det mesta som fanns i dess väg. Man kan än idag spåra förödelsten på Google map.

Lusplattning är ett flätverk av kabelgarn som bl.a. används till skydd mot slitage i riggen. Att tillverka en sådan kallas att lägga en plattning.

Ett seglande äldre par som vi under många år träffat i olika hamnar, inklusive deras hemmahamn, gav oss ett tips att ha en mindre **stege** med på färderna. Vi antog rådet och gjorde en lätt stege som medfördes surrad vid mantåget. Den blev till stor nytta vid höga kajer. Med en tamp var det enkelt att fästa den vid kajen. En glad uppmuntran kom från en dansk skeppare när vi skulle stävförtöja i Oskarshamn och han såg dilemman att komma ned på den låga bryggan från vårt höga peke. ”Ställ dit ølkassen” (ölbacken). Efter detta blev det en stävstege.

TIPS! På vår hemsida finns nu fler av Bengt Nordés praktiska tips: Hur man gör med sprayburk där drivgasen tagit slut och på pensel för bättringsmålning...

På kryss med Blekingekretsen nr 61

Börja vid godtycklig siffra och följ pilarna.

1→		↓		→		↓		→		14↓	
				7							
↑		2/33				8		32		31	←
→		28					29				30↑
								13		15	
↑			27	6		26			25	24	←
						9					
→		21		22				12	23		↑
20											
↑		3				10/19			18		17←
								11		16	
		4→		5↑		→		↑		→	↑

Konstruktör Anders Konow

Sänd in lösningen senast den 1 dec till SXX Blekingekretsen
 c/o Ingela Möller Orkestergatan 25, 371 49 Karlskrona, eller mejla
 ingmoller@telia.com

Namn

Gata

Postadress

1	Har givet namn till rand	18	Bedrövelse
2	Här fanns visans vackra maja	19	Ger exklusivt leende
3	Grundelement i det religiösa livet	20	Förborgad
4	Bindeord	21	Tablett
5	Våt puss	22	Sälja och luta
6	När man kränger från sida till sida	23	Slår samman
7	Bondsk	24	Praktfull klänning
8	Band som kan ge väderskydd	25	Kula
9	Ben- och ankardel	26	Varnar
10	Hissas med två fall	27	Smärtsamt möte med det våta
11	För distans	28	Köttgryta
12	Sfär	29	Letar
13	Plastbåtssjuka	30	Peppa
14	Funderingar	31	Offras på båt
15	Håller i lom	32	Består av flera pålar
16	Ligger utanför ett lands gräns	33	Nödsignal
17	Strof		

Skepp o 'hoj

Här kan Du som kretsmedlem annonsera gratis vad Du har att sälja eller om det är något Du vill köpa... Vi lägger även ut det på hemsidan

Säljes

Galvat ankare av danforthtyp, ca 10 kg. 200 kr.

Per Carlsson 0708213500, pelle@aspec.nu

2 st regnställ "Pro Rainer" storl S.

(Mannekängen på bilden har normalt storlek 50) 400 kr/styck.

Finns på Aspö. Visning och provning enligt överenskommelse.

Lars Bengtsson, 070-6049067

BYSSAN

Ja, nu är sommaren snart slut för detta året, vädret har väl inte varit det bästa, men i båten har man det ju bra ändå. Denna gången recept på en härlig kantarellpaj och en indisk rätt som vår son gärna bjuder på. Det är härliga smaker- jag lovar...

KANTARELLPAJ 4 pers

Deg

3 dl vetemjöl
125 g smör
3 msk iskallt vatten
2 msk blandade torkade örter, t.ex.
persilja och dill

Fyllning

150 g kantareller
1 rödlök
smör till stekning
salt
1 pkt bacon, 140 g
1 liten påse babyspenat, ca 60 g
6 dl riven västerbottensost, ca 300 g

Äggstanning

3 ägg
2 1/2 dl mjölk

1. Sätt ugnen på 200°.
2. Pajdeg: Blanda i matberedare eller "nyp" ihop den i en bunke.
3. Tryck ut degen i en pajform, ca 24 cm i diameter. Låt den stå i kylan i ca 30 minuter.
4. Rensa svampen och skär i grova bitar. Skala och finhacka rödlöken. Stek svamp och lök i smör i stekpanna tills all vätska har kokat bort. Krydda med salt. Lägg svampfräset åt sidan.
5. Klipp baconet i mindre bitar och stek det knaprigt i pannan.
6. Fyll pajskalet med bacon, svampfrä-

set, spenat och riven ost.

7. Vispa ihop alla ingredienser till äggstanningen. Häll den över fyllningen i pajskalet.

8. Grädda pajen mitt i ugnen ca 40 minuter tills den fått fin färg och äggstanningen har stannat.

SAAG GHOST 4 pers

6 – 8 hg lamm *(men fungerar lika bra med ox, kyckling eller fläskkött.)*

1 pkt djupfryst bladspenat
½ gul lök
2 vitlöksklyftor
3 mogna tomater
1 tsk paprikapulver
1 tsk gurkmeja
4 dl vatten
½ msk salt
½ -1 dl matolja
1 tsk garam massala

Tina spenaten och krama ur vätskan. Skär kött och tomater i centimeter stora tärningar. Skala och hacka lök och vitlök. Lägg alla ingredienser **utom** olja och garam massala i en gryta och låt köttet koka tills det är mört ca 15-20 minuter. Tillsätt oljan och garam massala och låt blandningen koka till nästan all vätska kokat bort och spenaten är ljusbrun. Servera med ris, bröd och sallad.

*Smaklig måltid
Ingela*

Våra funktionärer

Styrelse

Ordförande	Lars Möller 0706-790188	lars.moller@telia.com
Vice ordf.	Peter Borenberg 0455-691 062	peter@borenberg.se
Kassör	Birgitta Bergström 0705-667340	birgitta@langoren.se
Ledamöter	Rolf Albinsson 0456-13969	albinsson.45@gmail.com
	Ingela Möller 0455-27088	ingmoller@telia.com
	Pär Aronzon 0708-114173	zatasail@gmail.com
	Lennart Persson 072-7225012	lennart.f.persson@hotmail.com
Suppleanter	Jaan Karsna 076-0290350	karsna.jaan@gmail.com
	Håkan Bergström 0705-887340	hakan@langoren.se

Kommittéer

Båtteknik	Lars Möller 0706- 790 188 (ansv), Per Carlsson, Jan Pettersson, Staffan Österling, Jaan Karsna, Bengt Nordé	
Eskader	Rolf Albinsson 0456-13969	
Hamn & farled	Peter Borenberg 0455-691062 (ansv), Mårten Dunér, Lars Karlsson, Lars Sjöstedt, Jonas Thörngren, Håkan Bergström, Tommy Carlsson, Lars Möller	
Information	Ingela Möller 0455-27088, Lennart Persson	
Webbansvarig	Lennart Persson 072-7225012	
Miljö	Jaan Karsna 076-0290350	
Qvinna ombord	Ingela Möller 0455-27088	
Utklippan	Pär Aronzon 0708-114 173	
24-timmars	Lars Möller 0706-790 188	
Svenska Sjö	Pär Aronzon 0708-114 173	

Revisorer

Anita Pettersson 0457-31491, Stig Ljung 0455-23856
Per Carlsson (suppl) 0455-49331

Valberedning

Jörgen Sökjer-Petersen 0455-264 90 jorgen.sokjer-petersen@telia.com
Gunnar Persson 044-50009 gunnarpersson@procurare.se
Mårten Dunér 0454 605 04 marten.duner@telia.com

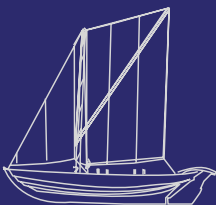
B

Porto
betalt

Alla på Bornholm ställde upp för SXXs rikseskader

Foto Per-Åke Magnusson

Avsändare:
SXX Blekingekretsen c/o Möller
Orkestergatan 25 371 49 Karlskrona